

Таки, велимъ, сви да се повиють,
И младенца новогъ да умертвять.

Вѣстникъ.

Свѣтла крвно и сайно сѣнаще,
Ѡ Ироде! не мѣчи сердаще,
Велможесѣ вежъ сви у градъ дошли,
У палатахъ царскихъ посѣдали,
Найпре старіи сели фарисеи,
А за нима Книжни и Равѣнни:
За то и ты дойки не пропѣсти,
Ако мѣслишь тощъ кои данъ жити.

Иродъ сѣде погледаюѣи на све
страшно, илѣпаюѣи ногама тако
вѣщаеть:

Каковъ ужасъ и страхъ ме ѣзима?
Кадъ говоримъ Ѡ! велможи съ вама,
Сви предмети, кое въ свѣтѣ видимъ,
Съ очима ихъ крвавыми мотримъ.
Отъ полъ ноѣи санъ ме оставіо,
Жира дѣхъ ми нѣкѣй нѣе дао,